

μη δὲ, καὶ εἰ δὲ ὑποδικμῶσι. λέγει δ' ἔτιαν Ἀ
δοσιδωτον,

Ὡς περ σέλινον οὐλα καὶ σέλην φορεῖ,

Ὡς περ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ κωρύ-
κῳ. καὶ τὰ τοιαῦτα παυτ' εἰκόνας εἰσιν. αἱ δ'
εἰκόνας, ὅτι μεταφορᾷ εἴρηται πολλαίαι. καὶ
αἱ παροιμίαι, μεταφορᾷ ἀπ' εἰδούς ὅτι εἰ-
δός εἰσιν. ὧς, αἱ πῆς ὡς ἀγαθὸν πιστεύουσιν
αὐτὸς ἐπαγγέλλεται, εἴτω βλαβῆ, ὡς ὁ Καραπί-
διος φησι τὸν λαγῶ· ἀμφω γὰρ τὸ εἰρημῶνον
πεπύθασιν. ἔθεν φησὶ οὐλὰ τὰ ἀσεία λέγει,
καὶ δίοπι, γὰρ εἰρηται τὸ αἰπὸν. εἰσὶ δ' καὶ ὑ-
ποδικμῶσι ὑπερβολαί, μεταφορᾷ ὧς εἰς ὑ-
ποπασσῶνον· Ὡς δὲ γὰρ αὐτὸν ἦν σικα-
μῶνων πάλασον ἐρυθρὸν γὰρ τι τὸ ἰσάσιον·
δηλὰ τὸ πολὺ σφόδρα. τὸ ἦ ὡς περ τὸ καὶ τὸ
ὑπερβολὴ τῆ λέξει διαφέρουσα,

Ὡς περ φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ κω-
ρύκῳ, εἰ δὲ τ' αὐτὸν Φιλάμμωνα ἔξ μ-
χλῶνον τῷ κωρύκῳ.

Ὡς περ σέλινον οὐλα καὶ σέλην φορεῖν, ῥῆ-
θῶν ἢ οὐ σέλην, δηλὰ σέλινα ἔχον οὕτως οὐ-
λα. εἰσὶ δ' ὑπερβολαί μετρητικῆς. σφοδρῶ-
νται γὰρ διηλυτοί. διὸ ὄρθροισι λέγουσι
μάλιστα.

Οὐδ' εἴ μοι τύσαι δύνῃ, ὅσα ψάμαδος τε
κάνεις τε,

Κέρην δ' ἢ γαμῖα Ἀγαμέμνονος Ἀχαιοῦ,

Οὐδ' εἴ χρυσέην Ἀφροδίτην κρείττος ἐρέζοι,

Ἔργα δ' Ἀθῶν αἰὶν γλαυκῶπιδι Ἴσοφα-
εῖζοι. γινώσκται ἢ μάλιστα τούτω οἱ Ἀπικὸὶ
ῥήτορες· διὸ παρεσβυτέρω λέγειν ἀρεπέες.

Κερδύμιον ἴβ.

Δ Εἴ δὲ μὴ λελήθεναι, ὅτι δηλὴ ἐκείσε φ
ἀπόφ' ἀπόφ' ἀπόφ' λέξεις· ἢ γὰρ ἢ ἀπὸ τῆ γα-
φικῆ καὶ ἀγωνιστικῆ· ἢ δὲ δημοτικῆ καὶ δικαστι-
κῆ. ἀμφω ἢ ἀνάγκη εἰδέναι· τὸ ὡς γὰρ ὅτιν
Ἑλλῶσι ζῆν ὅπιστάδ' τὸ ἢ μὴ ἀπὸ τῆ ἐξου-
καστασιωπῆ, αὐτὸ βουλήν) μεταδιωχῶ τοῖς
δῆμοις· ὅπερ πάροισι οἱ μὴ ὅπιστάδ' ἢ γὰρ
φῆν· ἔστ' ἢ λέξεις, γκαφικῆ ὡς, ἢ ἀκρεβέστατη
ἀγωνιστικῆ ἢ, ἢ ὑποκριτικῶτατη. ταύτης ἢ
δὲ εἰδῆ· ἢ ὡς γὰρ, ἢ δὲ τῆ ἢ, παθητικῆ δὲ ἰδῆ
οἱ ὑποκριταὶ τὰ τοιαῦτα ἢ δραμῶτων δια-
κασίαι, οἱ ποιηταὶ τῶ ποιούτοις. βασιλέων)
ἢ οἱ ἀναγκαστικῆ ὧς Χαρημῶν ἀκρεβέστα γὰρ,
ὡς περ λογογράφος καὶ Λευκίμος ἦν διδυρομῶσοπιῶν καὶ παρεδωγῶμοι, οἱ μὲν ἦν γκαφικῆ
ἔφῃ ὅτι τοῖς κ' ὡς, ἔπειτα φαίνονται· οἱ δὲ ἦν ῥητόρων δὲ λαχθέντες, ἰδῶντικοὶ ὅτι τῆς γκαφικῆ.

si minus recte egerint etiam probentur.
Dico autem, quando reddunt: Vt apium
distorta crura gerit. Vt Philammon sub
ingu concertans Coryco. & talia omnia
imagines sunt. Imagines autem transla-
tiones esse, dictum est supra. Et prouer-
bia translationes à specie ad speciem
sunt. vt si quis quasi bonum capturus i-
psum inuehat, deinde daninum accipiat
vt Carpathus Inquit, leporem: ambo e-
nim, quod dictum est, passi sunt. Ac va-
de quidem urbana ducantur, & quam ob
rem, ferme dicta est causa. Sunt autem
etiam probata superlatiões, translatiões
nes, vt in sugillatum: Putassetis enim i-
psum esse mororum calathum: rubrum
enim sugillatum: sed nimium admodum.

Illud autem, Vt id, & id, superlatio est lo-
cutione differens, vt Philammon sub i-
ngu decerat Coryco. Putassetis autem i-
psum Philammonem esse pugnantem Co-
ryco. Vt apium distorta crura ferre. Pu-
tabam autem non crura, sed apia habere:
sic distorta sunt. Ac sunt superlatiões
pueriles: vehemētius enim aperiūt. Quam
obrem qui irascuntur, eas dicunt maxi-
mē. Neque si mihi tot det, quot arenā-
que pulvisque, Filium non duco Agamem-
nonis Atridæ. Neque si cum aurea Venere
pulchritudine contendat, operibus verò
cum Minerua. Vtuntur autem maximē
hac Attici oratores. Quamobrem seni di-
cere indecorum.

CAPVT XII.

Portet verò non latere, aliam vni-
cuique generi conuenire elocutionem. Non enim eadem scipionis, & con-
tentionis est. Neque scipionis, & iudi-
cij: Vtrumque autē necesse est scire. Illud
enim est emendatam elocutionem scire:
hoc verò nō cogi filere, si quid velit com-
municare cum aliis, quod patiuntur illi
qui nesciunt scribere. Est autem elocutio
scipionis exactissima. Contentionis verò
cum actione maximē coniuncta. Huius-
que duæ sunt species, morata vna: affecta
altera. Quamobrem & actores talia dra-
mata sequuntur: & poëta tales. Versantur
verò in manibus qui leguntur, vt Chære-
mon: accuratus enim, vt orationum scrip-
tor: & Lycimnius inter Dithyrambicos.
Et, si inter se comparētur, quæ sunt scripto-
rū in contentiōibus, anguste apparēt: quæ
oratorū benè habitæ, vulgares in manibus,

si minus recte egerint etiam probentur.
Dico autem, quando reddunt: Vt apium
distorta crura gerit. Vt Philammon sub
ingu concertans Coryco. & talia omnia
imagines sunt. Imagines autem transla-
tiones esse, dictum est supra. Et prouer-
bia translationes à specie ad speciem
sunt. vt si quis quasi bonum capturus i-
psum inuehat, deinde daninum accipiat
vt Carpathus Inquit, leporem: ambo e-
nim, quod dictum est, passi sunt. Ac va-
de quidem urbana ducantur, & quam ob
rem, ferme dicta est causa. Sunt autem
etiam probata superlatiões, translatiões
nes, vt in sugillatum: Putassetis enim i-
psum esse mororum calathum: rubrum
enim sugillatum: sed nimium admodum.